

ГЛАВА 12.

- 1 А шесть дни прѣди Пасхѣ-тѣ, дойде Іисусъ
въ Виваніѣ, дѣто бѣше бывший-тѣ умирѣлъ Ла-
2 зарь, когото въскрѣси отъ мъртвы-тѣ. И напра-
вихъ му тамъ вечерѣхъ, и Марѣа слугуваше; а
Лазарь бѣше единъ отъ тѣзи, които сѣдѣхъ съ
3 него наедно на трѣпезѣ-тѣ. Тогази Марія зѣ
еднѣхъ литрѣ чисто драгоцѣнно миро нардѣ, и
помаза нозѣ-тѣ Іисусовы, и отры нозѣ-тѣ му съ
космы-тѣ си; и кѣща-та ся испълни отъ благо-
4 уханіе-то на миро-то. Тогазъ единъ отъ учени-
цы-тѣ му, Іуда Симоновъ Искаріотскый, който
5 щѣше да го прѣдаде, казува: Защо да ся не про-
даде това миро за триста динаріи, и да ся да-
6 дѣтъ на сиромасы-тѣ? А това го рече, не за-
щото го бѣше грыжа за сиромасы-тѣ, но зашто-
то бѣ крадецъ, и той имаше касѣ-тѣ, и носѣше
7 каквото туряхъ въ неѣхъ. Тогази Іисусъ рече: Не-
дѣйте ѣхъ; за день-тѣ на погребеніе-то ми го е
8 задржала. Защото сиромасы-тѣ всякога имате
съсь себе си, а мене всякога нѣмате.
- 9 И разумѣхъ голѣмо множество отъ Іудей-тѣ
че е тамо; и дойдохъ, не токо за Іисуса, но да
видятъ и Лазаря, когото въскрѣси отъ мъртвы-
10 тѣ. А первосвященници-тѣ ся наговорихъ да у-
11 бійхъ и Лазаря; Защото мнозина отъ Іудей-тѣ
за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Іисуса.
- 12 На утрѣшній-тѣ день народъ много, който бѣ-
ше дошелъ на праздникъ-тѣ, като чухъ че иде
13 Іисусъ въ Іерусалимъ, зѣхъ вѣйки финиковы, та
излѣзохъ да го посрѣщхъ, и выкахъ: Осан-
на, благословенъ който иде въ име-то Господне,
14 Царь Израилевъ. А Іисусъ намѣри осле. и въз-
15 сѣднѣхъ на него, *спередъ* както е писано: “Не бой
ся, дѣще Сіонова; ето, твой-тѣ Царь иде въз-
16 сѣднѣхъ на ждрѣбе ослично.” Но това учени-